



Republika Hrvatska
Trgovački sud u Varaždinu
Varaždin, Cehovska 1

Poslovni broj: P-79/2025-17

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Varaždinu, po sucu toga suda Iris Hatvalić Nemec, u pravnoj stvari tužitelja MoDi graditeljstvo d.o.o. u stečaju Kapela Podravska 127, Kapela Podravska, OIB: 45581731273., zastupanog po stečajnom upravitelju Danielu Dekoviću, protiv tuženika Vjekoslava Jakovića, Radničko naselje – Prilaz II 2., Bjelovar, OIB: 98678134359 zastupanog po punomoćniku Tomislavu Kosu, odvjetniku iz Varaždina, radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine, nakon glavne rasprave održane i zaključene 2. rujna 2026., u prisutnosti stečajnog upravitelja tužitelja i punomoćnika tuženika, na ročištu za objavu presude, 18. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Utvrdjuje se da ne postoji tražbina vjerovnika II. višeg isplatnog reda Vjekoslava Jakovića, Radničko naselje – Prilaz II 2., Bjelovar, OIB: 98678134359 u iznosu od 10.000,00 eura.“

II. Nalaže se tužitelju da tuženiku nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.125,00 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja se određuje po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine. tekućoj od 18. rujna 2026. kao dana presuđenja, pa do isplate u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je sudu podnio tužbu u kojoj u bitnome navodi da su rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu od 16. srpnja 2025. utvrđene tražbine u stečajnom postupku koji se provodi nad tužiteljem. Istim rješenjem upućen je stečajni upravitelj na pokretanje parnice protiv tuženika, radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine u visini od 10.000,00 eura, a parnicu je dužan pokrenuti u roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama. U stečaju koji se vodi nad tužiteljem tražbinu je prijavio i tuženik te je u prijavi tražbine dostavio presliku Ugovora o izvođenju građevinskih radova sklopljen s tužiteljem. Prema sklopljenom ugovoru vrijednost građevinskih radova koje je tužitelj trebao obaviti za tuženika je

iznosila 50.000,00 eura. Prema istom ugovoru tuženik se obavezao tužitelju prije početka radova isplatiti predujam u visini od 50% ugovorenih radova odnosno u iznosu od 25.000,00 eura. S obzirom da je bila ugovorena isplata predujma u visini od 25.000,00 eura, u istom iznosu je tuženik i prijavio svoju tražbinu stečajnom upravitelju. Uz prijavu tražbine tuženik je dostavio i zadužnicu. Ispitujući prijavljene tražbine stečajni upravitelj je izvršio uvid u knjigovodstvenu dokumentaciju dužnika te je utvrdio da je tuženik izvršio uplatu dijela predujma po sklopljenom Ugovoru i to na osnovi ispostavljenog računa br. 23/O/01 u iznosu od 15.000,00 eura., a što je i evidentirano na izvatku prometa po računu dužnika br. 33. od 10. travnja 2024. S obzirom da je u poslovnim knjigama dužnika bila evidentirana uplata dijela predujma u visini od 15.000,00 eura, to je stečajni upravitelj priznao tuženiku prijavljenu tražbinu u tome iznosu. Preostali dio prijavljene tražbine u iznosu od 10.000,00 eura stečajni upravitelj je osporio jer takva uplata nije evidentirana u poslovnim knjigama društva. Na ispitnom ročištu punomoćnik tuženika je naveo da je preostali iznos u visini od 10.000,00 eura tuženik isplatio u gotovini bivšem zakonskom zastupniku stečajnog dužnika Dini Totu, te da se potpisom ugovora ujedno i dokazuje da je predujam uplaćen u cijelosti jer je tužitelj započeo sa izvođenjem građevinskih radova. Među strankama nije sporno da su tužitelj i tuženik sklopili predmetni ugovor o izvođenju građevinskih radova, kao što nije niti sporno da je tužitelj započeo sa izvođenjem građevinskih radova. Međutim među stranama je sporno da li je tuženik u cijelosti isplatio ugovoreni predujam tužitelju. Prema stanju poslovnih knjiga tužitelja, tuženik nije ispunio u cijelosti svoju obavezu prema tužitelju. Navodi punomoćnika tuženika kako je tuženik isplatio preostali dio obaveze u gotovini bivšem zakonskom zastupniku tužitelja su bespredmetni jer bivši zakonski zastupnik tužitelja nije bio ugovorna strana niti izvođač radova. Društvo MoDi graditeljstvo d.o.o. u stečaju i njegov bivši zakonski zastupnik dvije su različite osobe. Predmetni ugovor o građenju je sklopilo društvo sa tuženikom te se tuženik obavezao društvu platiti predujam za ugovorene radove u visini od 25.000,00 eura. S obzirom da je u poslovnim knjigama evidentirana uplata tuženika u visini od 15.000,00 eura to je ovdje tuženik dužan dokazati da je izvršio uplatu preostalog dijela iznosa predujma u visini od 10.000,00 eura drugoj ugovornoj strani odnosno da je ispunio svoju ugovornu obavezu u cijelosti prema tužitelju. Daljnji navodi punomoćnika tuženika izneseni na ispitnom ročištu u kojima navodi da se potpisom ugovora dokazuje ujedno i ispunjenje obveze tuženika su činjenično i pravno netočni jer je iz dokumentacije kao i sklopljenog ugovora jasno da je obaveza tuženika na isplatu predujma nastala nakon sklapanja ugovora. Činjenica da je tužitelj započeo sa izvođenjem građevinskih radova ne dokazuje da je tuženik ujedno i ispunio svoju obavezu prema tužitelju jer su ugovorne strane mogle i svojim kasnijim usmenim pogodbama izmijeniti odredbu ugovora o visini predujma.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnome navodi da su točni su uvodni navodi tužbe, te je nesporno postojanje pravnog interesa tužitelja za podnošenje tužbe, kao i činjenica da je ista podnesena u zakonskom roku. Nesporno je da je nad tužiteljem, kao stečajnim dužnikom, otvoren stečajni postupak, da je tuženik u istom pravovremeno prijavio svoju tražbinu u iznosu od 25.000,00 eura (uz navod da se to odnosi na uplaćeni avans, tj. predujam, tužitelju za izvođenje građevinskih radova), te da su prijavi tražbine priloženi Ugovor o izvođenju građevinskih radova koji se u prijavi naznačuje kao dokaz o pravnoj osnovi prijavljene tražbine i zadužnica. Točno je i da je stečajni upravitelj tužitelja ispitujući prijavljenu tražbinu tuženiku (u stečajnom postupku stečajnom vjerovniku II. višeg isplatnog reda) priznao prijavljenu tražbinu u iznosu od 15.000,00 eura, a osporio u iznosu od 10.000,00 eura, sve uz obrazloženje

razloga osporavanja koje je dato u stečajnom postupku. U odnosu na priznati dio tražbine tuženika u visini od 15.000,00 eura, stečajni upravitelj tužitelja izjavio je prijeboj u visini 5.000,00 eura, uz obrazloženje da su za taj iznos ipak izvedeni radovi tuženiku po Ugovoru o izvođenju građevinskih radova prije otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem (odnosno da je po tuženiku plaćeni predujam u tom iznosu ipak „utrošen“). Predmet ovog spora jest u stečajnom postupku tuženiku osporeni dio tražbine u visini 10.000,00 eura, tj. osnovanost osporavanja tražbine tuženika od strane stečajnog upravitelja u tom iznosu te pravilno navodi tužitelj da je u ovom postupku između stranka činjenično sporno da li je tuženik u cijelosti isplatio ugovoreni predujam tužitelju. Tuženik ima tražbinu prema tužitelju u punom iznosu prijavljene tražbine od 25.000,00 eura (koji se iznos u stečaju, može umanjiti tek za iznos za koji je izjavljen prigovor prijeboja). Naime, u travnju 2024. tuženik je s tužiteljem sklopio Ugovor o izvođenju građevinskih radova. U ime tužitelja Ugovor je potpisao tadašnji direktor tužitelja Dino Tot, dok ga je tuženik potpisao osobno. Ugovorom je bilo ugovoreno izvođenje građevinskih radova na kući tuženika, a ukupna ugovorena cijena radova iznosila je 50.027,75 eura. Po Ugovoru tuženik se obvezao tužitelju prije početka radova isplatiti avans/predujam u visini 50% ugovorene cijene radova što je tuženik i učinio na način da je direktoru tužitelja, odmah prilikom sklapanja Ugovora, 9. travnja 2024. (točan je datum na Ugovoru pisan rukom na kraju, a ne onaj u zaglavlju Ugovora), a na njegovo traženje, na ruke isplatio iznos od 10.000,00 eura za tužitelja (a koji iznos je navodno trebao biti utrošen za navodnu jeftiniju kupnju građevinskog materijala - prema doslovnim riječima g. Tota - „da bi firma jeftinije nabavila materijal“), dok je preostali iznos od 15.000,00 eura odmah potom uplatio na račun tužitelja. Radi osiguranja tuženiku da će građevinski radovi po Ugovoru biti zaista izvedeni u visini uplaćenog avansa (tj. za povrat avansa ukoliko oni ne bi bili izvedeni), g. Tot je, kao direktor tužitelja, ali i u vlastito ime kao jamac, tuženiku izdao zadužnicu, koja je potvrđena po javnom bilježniku Mariji Kustić iz Bjelovara, pod brojem OV-3227/2024, dana 9. travnja 2024. U stečajnom postupku nad tužiteljem stečajni upravitelj tužitelja tuženiku je osporio tražbinu s osnova uplaćenog avansa/predujma upravo za iznos 10.000,00 eura plaćen na ruke direktoru tužitelja za tužitelja, uz obrazloženje da ta uplata nije evidentirana u poslovnim knjigama tužitelja te da stoga ne postoji dokaz da bi ona bila učinjena. Međutim, da je, uz iznos avansa/predujma plaćen na račun tužitelju, tužitelju plaćen i iznos od 10.000,00 eura na ruke direktora (što je na kraju krajeva, nažalost, uobičajena praksa u građevinskom sektoru danas, jer izvođači sebi na taj način umanjuju poreznu obvezu) proizlazi i potvrđuje sljedeće:

- tužitelj je u članku 4. Ugovora o izvođenju građevinskih radova pisano potvrdio da mu je plaćeno 50% ugovorene cijene avansno (dopušta se da tadašnji direktor tužitelja, na ruke primljeni iznos, nije položio na račun tužitelja, međutim isto predstavlja isključivi odnos tadašnjeg direktora tužitelja i samog tužitelja, a ne utječe na činjenicu da je tuženik svoju obvezu uplate avansa prema tužitelju ispunio).

- plaćanje avansa/predujma od 10.000,00 eura tužitelju na ruke njegova tadašnjeg direktora, mogu potvrditi tuženik i njegova supruga Jana Jaković koja je bila prisutna prilikom plaćanja.

- tužitelj je tuženiku izdao zadužnicu (dakle ovršnu ispravu) na iznos pune cijene ugovorenih radova (nadasve je nelogično i nevjerojatno da bi tužitelj Ugovorom preuzeo obvezu izvođenja građevinskih radova, a potom izdao zadužnicu na ukupnu cijenu radova i istu predao tuženiku/naručitelju, a da tuženik/naručitelj do tada barem nije ispunio svoju dospjelu obvezu iz Ugovora koja je u tom trenutku bila plaćanje 50% ugovorene cijene avansno).

- stranke su ugovorile prije početka radova avansno plaćanje 50% ugovorene cijene

radova, a radovi su nesporno započeli, štoviše oni su (što je nesporno između stranaka obzirom na izjavljene i prihvaćeni prijebor) izvršeni u iznosu cca 10% ugovorenog posla (da tuženik/naručilac ugovoreni avans/predujam nije platio tužitelj očito ne bi ni započeo s radovima).

3. Među strankama je sporno je li tuženik tužitelju u cijelosti isplatio ugovoreni predujam, odnosno posljedično tome, sporno je je li tužbeni zahtjev za utvrđenje osnovanosti osporavanja tražbine tužene osnovan.

4. Tijekom postupka sud je izvršio uvid u cjelokupnu dokumentaciju koja se nalazi u spisu, te u ovosudni stečajni spis St-33/2025, a saslušani su i tuženik Vjekoslav Jaković te svjedokinja Jana Jaković. Tužitelj je odustao od dokaznog prijedloga za saslušanjem bivšeg zakonskog zastupnika tužitelja Dine Tota.

5. Cijeneći provedene dokaze na način propisan čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 88/01, 117/03, 84/0, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, u nastavku ZPP), na temelju svakog pojedinog provedenog dokaza, svih dokaza zajedno, te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je utvrdio da je tuženik u cijelosti tužitelju isplatio ugovoreni predujam od 25.000,00 eura, te da posljedično tome tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Iz Ugovora o izvođenju građevinskih radova proizlazi da su ugovorile izvođenje radova u ukupnoj vrijednosti od 50.027,75 eura s PDV-om, dok je člankom 4 ugovoreno da se investitor, ovdje tuženik, obvezao izvođaču platiti ugovorenu cijenu za izvedene radove na način: 9. travnja 2024. avansno plaćanje 50% ukupnog iznosa (25.000,00 eura), ostalo po dogovoru i tijekom radova te po završetku radova Ujedno je ugovoreno da će radovi krenuti početkom 7 mjeseca ukoliko omoguće vremenske prilike.

7. Iz zadužnice proizlazi da je ista izdana i ovjerena kod Javnog bilježnika Marije Kustić iz Bjelovara 9. travnja 2024. od strane tužitelja tuženiku na iznos od 50.000,00 eura, te da je tadašnji direktor tužitelja Dino Tot, kao jamac platac, dao suglasnost da se radi naplate tražbine vjerovnika iz ove zadužnice zaplijene svi njegovi računi te da se novac s tih računa isplaćuje vjerovniku.

8. Iz izvoda Zagrebačke banke d.d. na dan 10. veljače proizlazi da je 10. travnja 2024. izvršena uplata od 15.000,00 eura od strane tuženika kao platitelja.

9. Iz iskaza svjedokinje Jane Jaković proizlazi:

- da je supruga tuženika te je upoznata sa sklapanjem ugovora o izvođenju građevinskih radova koji su sklopili tužitelj i tuženik,
- da je bila osobno prisutna prilikom sklapanja ugovora, potpisivanja ugovora i predaje 10.000 eura tadašnjem direktoru tužitelja Dini Totu.
- da je direktor tuženika je došao k tuženiku i svjedokinji u njihov dom te je donio već isprintani tekst ugovora na kojem je nešto bilo napisano i rukom.
- da su Ugovor pred njom potpisali Dino Tot i moj suprug, ovdje tuženik.
- sjećam se da je ugovorom bilo ugovoreno plaćanje za izvedene radove u iznosu od 50.000 eura time da je bilo ugovoreno da se 50%, odnosno 25.000 eura plati odmah avansno i to je direktor tužitelja tražio da odmah tuženik uplati na račun putem Internet bankarstva iznos od 15.000 eura te je tuženik mobitelom preko Internet bankarstva

odmah uplatio iznos od 15.000 eura. Za preostalih 10.000 eura, Dino Tot je tražio da mu se taj iznos preda odmah na licu mjesta prilikom potpisivanja time da ih je Dino Tot o tome obavijestio već prije telefonski tako da su imali pripremljenih 10.000 eura u gotovini koje je ona donijela iz druge sobe i predala ih svome suprugu a on ih je pred njom predao Dini Totu koji ih je uzeo.

- da je Dino Tot u telefonskom razgovoru rekao da 10.000 eura trebaju predati njemu u gotovini i to kako bi tužitelj mogao jeftinije nabaviti materijal.

- da joj nije bilo čudno što je dio novca tražio da se uplati na račun, a dio njemu u gotovini jer je smatrala da on zna kako posluje, a njima je naglasio da je to zbog nabave jeftinijeg materijala.

- na pitanje kako to da tužitelj i tuženik nisu potpisali nekakvu potvrdu o predaji i primitku novca ili nekakvu priznanicu o primitku novca, navela je da je na ugovoru pisalo da je predan iznos od 25.000,00 eura pa je smatrala da je to dovoljna potvrda.

- da su sredinom srpnja 2024. započeli radovi u skladu s ugovorom o izvođenju građevinskih radova obzirom im je Dino Tot već prilikom pregovora o sklapanju ugovora o izvođenju radova rekao da ima već dogovorene druge poslove te da neće moći započeti s radovima prije srpnja 2024.

- da između Dine Tota, tuženika i nje nikada nije bilo sporno da je avans od 50% u cijelosti uplaćen, a u telefonskim razgovorima rekao nam je da će početi s radovima u srpnju 2024. te je otprilike u lipnju 2024. donio jedan dio materijala potreban za izgradnju.

10. Iz iskaza tuženika proizlazi:

- da je Ugovor o izvođenju građevinskih radova sklopljen je u njegovoj kući u Bjelovaru i to 9. travnja 2024. kako je to napisano rukom na samom ugovoru

- da je sve što je napisano rukom na ugovoru pisao Dino Tot pa tako i iznos plaćenog avansa kao i datum i mjesto

- da je prije potpisivanja ugovora o izvođenju građevinskih radova, pregovarao s Dinom Totom, razgovarao o cijeni radova, načinu plaćanja te mogućnosti da radovi budu izvedeni nešto jeftinije

- da mu je Dino Tot rekao da bi se mogao uštedjeti koji euro ako bi on uspio nabaviti neku robu jeftinije, ali bi mu tuženik u tom slučaju morao dio novca dati u gotovini

- da je upravo zato u trenutku kad je Dino Tot došao k njemu 9. travnja 2024. na potpisivanje ugovora, imao pripremljenih 10.000 eura koje mu je dao na ruke, a ostalih 15.000 eura sam platio na račun tužitelja putem Internet bankarstva

- da ništa nije želio dati "na crno", odnosno bez potvrde ili bez računa te mu je Dino Tot rekao da će on u sam ugovor o izvođenju građevinskih radova odmah napisati da je plaćeno avansno 25.000 eura

- da je smatrao da je nakon što je u čl. 4. Ugovora o izvođenju građevinskih radova Dino Tot rukom dopisao: "09.04.2024. avansno plaćanje 50% ukupnog iznosa (25.000 eura)" navedeno predstavljalo potvrdu o tome da je platio tužitelju 25.000 eura.

- da je Dini Totu bilo bitno da se ugovor sklopi te da se platim avans te da nas ima na popisu kao sljedećeg klijenta, radovi su započeli sredinom srpnja, a Dino Tot nikada nije rekao da radovi ne bi mogli započeti jer da eventualno nije plaćen cijeli avans

- da mu nije poznato da bi Dino Tot kasnije osporavao da bi mu bio plaćen iznos od 10.000 eura na ruke, time da je plaćanje tog iznosa bio i uvjet da se uopće započne s radovima koji su i započeti.

- da je u potvrdi Internet bankarstva koja se nalazi na listu 7 spisa vidljivo da je iznos od 15.000 eura uplaćen 10.4.2024., ali je navedeni iznos plaćen 9.4.2024., vjerojatno popodne, te je moguće da je uplata bila vidljiva tek sljedeći dan.

11. Iz svih provedenih dokaza sud nesporno zaključuje da je tuženik tužitelju u cijelosti isplatio ugovoreni predujam od 25.000,00 eura i to 15.000,00 eura na račun tužitelja, a 10.000,00 eura na ruke direktora dužnika Dine Tota, a kako bi on tom gotovinom jeftinije nabavio potreban građevinski materijal. Navedeno proizlazi kako iz iskaza saslušane svjedokinje i tuženika kojima sud u cijelosti vjeruje obzirom su iskazivali logično, detaljno i životno, tako i iz čl. 4. Ugovora u kojem je sam tadašnji direktor tuženika vlastoručno napisao da je dio kupoprodajne cijene uplaćen 9. travnja 2024. avansnim plaćanjem 50% ukupnog iznosa (25.000,00 eura).

12. Pri tome nije od važnosti što je dio novca uplaćen na poslovni račun tužitelja, a dio (10.000,00 eura) predan na ruke tadašnjem zakonskom zastupniku tužitelja Dini Totu, za nabavu jeftinijeg materijala obzirom je takav način poslovanja, nažalost, realnost te postoji unatoč strogim zakonima o fiskalizaciji i financijskoj disciplini. Također nije od važnosti to što uplata iznosa od 10.000,00 eura nije evidentirana u poslovnim knjigama društva jer tuženik ne može snositi negativne posljedice za nezakonito postupanje tužitelja te za neuredno vođenje poslovnih knjiga tužitelja.

13. U pogledu pozivanja tužitelja na odredbu čl. 55. Zakona o sprječavanju pranja novca i financiranja terorizma ističe se da je tom odredbom pravnoj ili fizičkoj osobi koja obavlja registriranu djelatnost u Republici Hrvatskoj propisano da ne smije primiti naplatu ili obaviti plaćanje u gotovini u vrijednosti od 10.000,00 eura, pa se dakle ta odredba odnosi na zabranu pravnoj ili fizičkoj osobi koja obavlja registriranu djelatnost, no to ne čini uplatu tuženika koji je fizička osoba nepostojećom i nevaljanom samo zbog činjenice da je uplata izvršena gotovim novcem na ruke zakonskog zastupnika tužitelja.

14. Odluka o trošku parničnog postupka temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. u svezi članka 155. ZPP budući je tužitelj u cijelosti izgubio parnicu, pa je sud tužitelja obvezao da tuženiku naknadi trošak postupka u iznosu od 1.125,00 eura, a koji trošak se odnosi na zastupanje tuženika po punomoćniku – odvjetniku i to za:

- sastav odgovora na tužbu u iznosu od 200,00 eura,
 - zastupanje na ročištu održanom 20. ožujka 2026. u iznosu od 200,00 eura,
 - zastupanje na ročištu 8. svibnja 2026. u iznosu od 200,00 eura,
 - zastupanje na ročištu 12. lipnja 2026. u iznosu od 100,00 eura (Tbr.9.t. 2. 50% nagrade),
 - zastupanje na ročištu 2. rujna 2026. u iznosu od 200,00 eura,
- sve uz pripadajući PDV u iznosu od 225,00 eura, a koji trošak je odmjerjen u skladu s važećom Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika.

15. Slijedom iznijetog valjalo je odlučiti kao u izreci ove presude.

U Varaždinu 18. rujna 2026.

Sudac

Iris Hatvalić-Nemec

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od petnaest (15) dana od dana kada je održano ročište na kojemu se presuda objavljuje, ako je stranka uredno obaviještena o tom ročištu. Ako stranka nije uredno obaviještena o tom ročištu, može podnijeti žalbu u roku od petnaest (15) dana od dana primitka prijepisa presude. Žalba se podnosi putem ovoga suda Visokom trgovačkom sudu RH.

Dostaviti:

1. Tužitelju po stečajnom upravitelju
2. Tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088d-5955e**

Kontrolni broj: **05885-0397b-d0575**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=IRIS HATVALIĆ-NEMEC, L=VARAŽDIN, O=TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.